



M MUZEJ
SU SUVREMENE
UMJETNOSTI
ZAGREB MUSEUM OF
CONTEMPORARY ART
www.msu.hr

SPVH radionica III OBNOVLJIVA ENERGIJA / OBNOVLJIVA KULTURA “Koji je sljedeći korak?”

međunarodna interdisciplinarna radionica o tehnologiji,
politici, umjetnosti, energiji i održivosti

11. prosinca 2015.

kojom nastavljamo petogodišnji projekt objedinjavanja umjetnosti i znanosti
u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu:

PUČKA KUĆA NA SOLARNI POGON 2013.-2017.

SPVH Workshop III RENEWABLE ENERGY / RENEWABLE CULTURE “Where can we go from here?”

International Interdisciplinary Workshop
on Technology, Politics, Art, Energy and Sustainability

December 11th, 2015

which continues a five year project converging art and science at the
Museum of Contemporary Art Zagreb:

SOLAR POWERED VERNACULAR HOUSE 2013-2017

M MUZEJ
SU SUVREMENE
UMJETNOSTI
ZAGREB MUSEUM OF
CONTEMPORARY ART
www.msu.hr



SPVH radionica III
OBNOVLJIVA ENERGIJA / OBNOVLJIVA KULTURA
“Koji je sljedeći korak?”



UVOD

SPVH Workshop III

RENEWABLE ENERGY /
RENEWABLE CULTURE

“Where can we go from here?”

Na trećoj SPVH radionici nastaviti ćemo s raspravom o održivim praksama, tehničkim rješenjima i društveno-političkim strategijama predstavljanim tijekom SPVH konferencije 2013. te radionicama I i II, istražujući više načina na koje sadržaj SPVH programa može pomoći u razjašnjavanju identiteta aktivnosti na krovu Muzeja.

Tijekom jednodnevne radionice u Školici, edukativnom prostoru MSU-a, naši će govornici obraditi sljedeće teme:

1) uvod u Dizajnerski koncept Cradle to Cradle® (C2C) u izgrađenom okruženju koji je razvila Agencija za poticanje zaštite okoliša (EPEA) iz Hamburga, Njemačka. Povijest, misija i ciljevi agencije EPEA, suosnivača C2C metodologije koja čini osnovu cirkularne ekonomije, bit će predstavljeni kratkim pregledom prošlih i sadašnjih projekata. Razmotrit će se valjane prijave za planirani dizajn SPVH paviljona.

2) konektivne prakse Jedinice za istraživanje društvene skulpture (SSRU) na Sveučilištu Oxford Brookes, stavljajući naglasak na odnos imaginacije i transformacije. Predstaviti ćemo i kako ‘alati svijesti’ u prvi plan stavljaju vezu između unutarnjeg rada i vanjskog djelovanja, načine na koje se ‘unutarnje tehnologije’ mogu mobilizirati kroz dugoročne kolaborativne projekte kao što su University of the Trees (UOT) i Earth Forum, te mogućnosti predstavljanja ovih praksi publici MSU-a u sklopu proširenog SPVH programa.

Želimo vam dobrodošlicu na treću SPVH radionicu i s veseljem iščekujemo vaše sudjelovanje.

SPVH Workshop III
RENEWABLE ENERGY / RENEWABLE CULTURE
“Where can we go from here?”



INTRO

SPVH radionica III

OBNOVLJIVA ENERGIJA /
OBNOVLJIVA KULTURA

“Koji je sljedeći korak?”

This third SPVH Workshop will continue the discussions on sustainable practices, technical solutions and socio-political strategies introduced during the SPVH Conference 2013 and Workshops I & II, investigating more ways in which the SPVH program content could help clarify the identity of the museum's rooftop activities.

During this one-day workshop in the Školica educational space at the MSU, our speaker topics will include:

1) an introduction to the Cradle to Cradle® Design Concept (C2C) in the Built Environment by the Environmental Protection Encouragement Agency (EPEA) in Hamburg, Germany. The history, mission and goals of EPEA, co-founder of the C2C methodology which provides the basics for the circular economy, will be presented through a brief overview of past and present projects. Relevant applications for the unfolding design of the SPVH Pavilion will be discussed.

2) the connective practices of the Social Sculpture Research Unit (SSRU) at Oxford Brookes University, highlighting the relationship between imagination and transformation. How 'instruments of consciousness' foreground the link between inner work and outer action, the ways 'inner technologies' can be mobilized through long-term collaborative projects such as University of the Trees (UOT) and Earth Forum, and how these practices might be introduced to the MSU audience as part of the extended SPVH Program, will be presented.

We welcome you to the third SPVH Workshop, and look forward to your participation.

**SPVH radionica III
OBNOVLJIVA ENERGIJA / OBNOVLJIVA KULTURA
“Koji je sljedeći korak?”**



RASPORED

SPVH Workshop III

RENEWABLE ENERGY /
RENEWABLE CULTURE

“Where can we go from here?”

11. prosinca 2015.

- 10:00 Otvorenje:
Martina Munivrana, MSU
- 10:15 **David Smithson**: uvod u radionicu / novosti u projektu SPVH
- 10:45 **Rafaela Zanatta**: Dizajnerski koncept Cradle to Cradle® u izgrađenom okolišu.
- 12:00 pitanja / diskusija
- 12:30 pauza za kavu
- 13:15 **Shelley Sacks**: Unutarnje tehnologije za ekološko građanstvo.
- 14:45 pitanja / diskusija
- 15:15 pauza za kavu
- 15:45 plenarna diskusija
- 16.15 zaključak

SPVH Workshop III
RENEWABLE ENERGY / RENEWABLE CULTURE
“Where can we go from here?”



SCHEDULE

SPVH radionica III

OBNOVLJIVA ENERGIJA /
OBNOVLJIVA KULTURA

“Koji je sljedeći korak?”

December 11, 2015

- 10:00 Introduction:
Martina Munivrana, MSU
- 10:15 **David Smithson**: workshop introduction / SPVH Project update.
- 10:45 **Rafaela Zanatta**: Cradle to Cradle® Design Concept in
the Built Environment.
- 12:00 questions / discussion
- 12:30 [coffee break](#)
- 13:15 **Shelley Sacks**: Inner Technologies for Ecological Citizenship.
- 14:45 questions / discussion
- 15:15 [coffee break](#)
- 15:45 plenary discussion
- 16.15 conclusion



RAFAELA ZANATTA

SPVH radionica III

OBNOVLJIVA ENERGIJA /
OBNOVLJIVA KULTURA

“Koji je sljedeći korak?”

Dizajnerski koncept Cradle to Cradle® u izgrađenom okolišu

Na koji način dizajn građevina i proizvoda može biti uistinu inovativan, visoko kvalitetan, te donijeti pozitivne učinke poput čišćenja vode, povećanja biološke raznolikosti, proizvodnje obnovljive energije i promicanja zdravog zraka u zatvorenim prostorima u kojima živimo i radimo?

Cradle to Cradle® (C2C) je inovativna platforma za stvaranje pozitivnih ekonomskih, kulturnih i ekoloških učinaka unapređivanjem kvalitete materijala, proizvoda, sustava, usluga, građevina, kvartova i regija. Kombinira kemiju i dizajn na temelju ekspertize svojih suosnivača: kemičara Michaela Braungarta i arhitekta Williama McDonougha.

U svrhu postizanja holističke kvalitete, okvir C2C sastoji se od sljedećeg:

- Filozofije kojom je objašnjeno postojanje C2C-a;
- Principa prevođenja filozofije u kvalitativne smjernice;
- Alata koji pojašnjavaju kako mjerljivo primijeniti filozofiju i principe.

Koncept Cradle to Cradle® usmjerava dizajn izgrađenog okoliša prema korisnom otisku koji prelazi granice održivosti. Projekti u tom smislu streme efektivnosti umjesto efikasnosti – što zapravo znači smanjenje loših učinaka na stanovništvo i okoliš. Naši trenutni problemi – što se, primjerice, tiče proizvodnje energije, dostupnosti svježe vode i oskudnosti neobrađenih materijala – mogu se preokrenuti tek kada prestanemo razmišljati o tome da učinimo više s manje, a počnemo dizajnirati rješenja inspirirana zakonima prirode. Tako ćemo omogućiti sastavljanje pozitivnog plana za projekt koji stremi stvaranju sustava za promicanje inovacije, kvalitete i zdravlja. Ograničenja su samo inovacije koje još niste upoznali. Što bi vam moglo predstavljati problem u budućnosti, i što možete napraviti sada kako biste te probleme riješili?

Agencija za promicanje zaštite okoliša (EPEA) je znanstveni i istraživački institut kojega je 1987. osnovao prof. dr. Michael Braungart u Hamburgu, Njemačka. Partnerne usmjerava k implementaciji dizajnerskog koncepta Cradle to Cradle® na njihovom strukovnom području. Znanstvenici iz EPEA svojim bogatim iskustvom povećavaju tehničku i marketinšku moć klijenata, pokazujući da je kvalitetan tehnički dizajn moguć postizanjem ekonomskih, društvenih, ekoloških i estetskih ciljeva.



RAFAELA ZANATTA

SPVH Workshop III

RENEWABLE ENERGY /
RENEWABLE CULTURE

“Where can we go from here?”

Cradle to Cradle® Design Concept in the Built Environment.

How can the design of buildings and products be truly innovative, of high quality and bring positive impacts such as cleaning water, enhancing biodiversity, producing renewable energy, and promoting healthy indoor air in the spaces we live and work?

Cradle to Cradle® (C2C) is an innovation platform for generating positive economic, cultural and environmental impacts by improving the quality of materials, products, systems, services, buildings, neighborhoods, and regions. It combines chemistry with design based on the expertise of its co-founders; Michael Braungart, a chemist and William McDonough, an architect.

To achieve holistic quality, the C2C framework consists of:

- Philosophy describing why C2C exists;
- Principles translating philosophy into qualitative guidelines;
- Tools describing how to measurably apply the philosophy and principles.

The Cradle to Cradle® concept drives the design of the built environment toward a beneficial footprint that goes beyond sustainability. In this sense, the projects seek effectiveness instead of efficiency - which only means reducing the bad impacts on the occupants and the environment. Our current problems in terms of energy production, availability of fresh water and scarcity of raw materials, for example, can only be reversed when we shift our thinking from doing more with less to designing solutions inspired by the laws of nature. This enables us to set a positive agenda for the project that aims to create systems to promote innovation, quality and health. Limitations are just innovations you haven't met yet. What are the things that could be a problem to you in the future and what can you do now to solve them?

The Environmental Protection Encouragement Agency (EPEA) is a scientific and research institute founded in 1987 by Prof. Dr. Michael Braungart in Hamburg, Germany. It guides partners to implement the Cradle to Cradle® design concept in their field of expertise. Through extensive experience, EPEA scientists enhance the technical and marketing strengths of clients by demonstrating that sound technical design is possible while achieving economic, social, environmental, and aesthetic objectives.

Unutarnje tehnologije za ekološko građanstvo.

Unutarnje tehnologije povezane su s našim često nedovoljno razvijenim i zanemarenim imaginativnim kapacitetima. Jednako su važne kao vanjska rješenja jer nam omogućavaju otkrivanje i unaprjeđenje našeg potencijala da djelujemo u smjeru humanog i ekološki valjanog društva. Takve su unutarnje tehnologije stoga sastavni dio područja suvremene društvene skulpture.

Okvir projekta University of the Trees i njegove prakse kao što su Earth Forum i The Field of Commitment predstavljaju društveno-skulpturne i konektivne pristupe kojima su zajedničke unutarnje tehnologije, te koji omogućavaju prikupljanje kapaciteta za odmak od odgovornosti kao dužnosti u smjeru 'sposobnosti reakcije' [Sacks. 1998.]. To je povezano s potencijalom 'unutarnje mobilizacije' koju je na području kulture opazio Bertolt Brecht.

Unaprijedivši redefiniciju 'kapitala' Josepha Beuysa i saznanja E.F. Schumachera, vizionara i promicatelja ideje 'malo je lijepo' koji je naglašavao odnos između održive budućnosti i kulture nutrine ljudskog bića, svojom djelatnošću – pisanjem, pedagoškim radom i projektima poput University of the Trees – širimo ideju o tome što sve uključuje spomenuta 'sposobnost reakcije'. Obogaćen pitanjima 'Što je znanje?' 'Na koji način znamo?' i 'Što moramo znati kako bismo oblikovali humanu i ekološki valjanu budućnost?', ovaj 'laboratorij za novo znanje i ekološko-društvenu budućnost' usredotočen je na ponovno podučavanje osjetila i učenje zajedničkom promišljanju kao značajnim aspektima postajanja 'činiocima pozitivne promjene'.

'Obrazovni obrat u estetici' i 'estetski obrat u obrazovanju' u središtu su djelatnosti ovog ekološko-društvenog laboratorija tranzicijske kulture. Jednostavnije rečeno, estetika se uzdiže i oslobađa iz svojih okova ukusa, stila i svijeta umjetnosti. Ovo ponovno prisvajanje estetike omogućuje nam prevladavanje anestetskog, odnosno neosjetljivost u svim aspektima našeg života, povezujući imaginaciju s našom sposobnošću reakcije i razvijajući nove kapacitete za postajanjem činiocima humane i ekološke transformacije!

Naša je filozofija na University of the Trees: Lab for an Eco-Social Future sljedeća: „Za razliku od stabla koje zna kako se postaje stablom, ljudi su jedina bića na kugli zemaljskoj koja se ne razvijaju sama po sebi“. Svoj latentni potencijal za empatiju, suradnju i brigu mi moramo razviti na daljinu. A moramo razviti i ono što su Goethe i Beuys opisali kao 'novi organi percepcije'.

University of the Trees gleda na ekološku krizu kao na 'priliku za razvitak svijesti': svijesti koja neće dovesti samo do novih tehničkih rješenja, već i do razvijanja novog odnosa čovjeka i prirode, a time i do oblikovanja novih načina bivanja u svijetu.

Kao ekološko-društveni laboratorij, naš je trenutni fokus – kao nadgradnja pilot-djelatnosti koju smo obavljali u Irskoj, Njemačkoj, Južnoj Africi, Indiji, Hong Kongu i Ujedinjenom Kraljevstvu – predstavljanje programa treninga korijenskih 'kreativnih strategija' za razvijanje kapaciteta kroz radne skupine University of the Trees i globalnu mrežu činilaca konektivne prakse koji mogu aktivirati i unutarnja i vanjska područja. To je 'rad toplinom' o kojem je govorio Beuys. To nije emocionalni rad, već konektivno i oživljeno promišljanje. Ono proizvodi nove zajednice angažiranih praktičara koje povezuju srce, um i volju: zajednice razumijevanja koje omogućuju obnovljive energije za obnovljivu kulturu koje se istražuju programom u Zagrebu. 'Vaš vas planet treba!' Ne postoji nova vizija ili dovoljno volje za oblikovanje održive budućnosti bez takvih kapaciteta nutrine ljudskog bića.



SHELLEY SACKS

SPVH radionica III

OBNOVLJIVA ENERGIJA /
OBNOVLJIVA KULTURA

"Koji je sljedeći korak?"

Inner Technologies for Ecological Citizenship.

'Inner technologies' are linked to our often underdeveloped and overlooked imaginative capacities. They are as important as outer solutions because they enable us to discover and enhance our potential for working toward a humane and ecologically viable society. Such inner technologies are therefore integral to the field of contemporary social sculpture.

The University of the Trees framework and its practices like Earth Forum and The Field of Commitment are social sculpture and connective approaches that share these inner technologies, enabling capacity building for the shift from responsibility as a duty to an 'ability-to-respond' [Sacks 1998]. This is connected to the potential for 'inner mobilisation' that Bertolt Brecht perceived in the cultural field.

Taking forward Joseph Beuys' redefinition of 'capital' and the insights of E.F. Schumacher, the 'small is beautiful' visionary who stressed the relationship between a sustainable future and the culture of the inner human being, we work - through our writing, pedagogical work and in projects such as University of the Trees - to share what this 'ability-to-respond' involves. Nourished by the questions: What is knowledge? How do we know? and 'What do we need to know to shape a humane and ecologically viable future?' this 'lab for new knowledge and an eco-social future' focuses on the re-schooling of the senses and learning how to think together as significant aspects of becoming 'agents of positive change'.

The 'educational turn in aesthetics' and the 'aesthetic turn in education' are both central to the work of this transition culture, eco-social lab. In simpler language, aesthetics becomes raised up beyond and liberated from its confines to taste, style and the world of art. This reclaiming of the aesthetic enables us to overcome the anaesthetic or numbness in all aspects of our lives, connecting imagination with our ability-to-respond, and developing new capacities for becoming agents of a humane and ecological transformation!

In the University of the Trees: Lab for an Eco-Social Future we say: "Unlike a tree that knows how to become a tree, human beings are the only one of earth's creatures that do not simply unfold". We need to develop our latent potential for empathy, cooperation, and care at a distance. And we need to develop what Goethe and Beuys described as 'new organs of perception'.

University of the Trees regards 'the ecological crisis as an opportunity for consciousness': consciousness that will not only lead to new technical solutions but to developing a new human-nature relationship, and so to shaping new ways of being in the world.

Our focus now as an eco-social lab - building on the pilot work we have done in Ireland, Germany, South Africa, India, Hong Kong and the UK - is to offer training programmes in the root 'creative strategies' for developing capacity through University of the Trees Working Groups and a global network of connective practice facilitators, able to activate both inner and outer fields. This is the 'warmth work' Joseph Beuys spoke about. It is not emotional work but connective and enlivened thinking. It generates new communities of engaged practitioners that connect heart, mind and will: communities of understanding that enable renewable energies for the renewable, culture that this Zagreb programme is exploring. 'Your planet needs you!' There is no new vision or sufficient will to shape a sustainable future without such capacities of the inner human being.



SHELLEY SACKS

SPVH Workshop III

RENEWABLE ENERGY /
RENEWABLE CULTURE

"Where can we go from here?"



ŽIVOTOPISI

SPVH radionica III

OBNOVLJIVA ENERGIJA /
OBNOVLJIVA KULTURA

“Koji je sljedeći korak?”

Rafaela Zanatta je arhitektica iz Brazila. U svojoj je domovini radila u arhitektonskim studijima i kasnije kao pripravnica na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Trentu, Italija. 2010. godine preselila je u Sjedinjene države te gotovo četiri godine živi u Scottsdaleu, Arizona; bavi se stambenom arhitekturom i završava Diplomski studij održivog dizajna na Arhitektonskom koledžu u Bostonu. Rafaela je od 2014. dio tima Agencije za promicanje zaštite okoliša (EPEA). U EPEA-i, tvrtki koju je utemeljio prof. dr. Michael Braungart u Hamburgu, Njemačka, radi s dizajnerskim konceptom Cradle to Cradle® primijenjenim na izgrađeni okoliš te podržava klijente u promicanju inovacije i zdravlja u njihovim građevinskim projektima usmjeravanjem njihova dizajna prema korisnom otisku koji prelazi granice održivosti i minimizacije učinka. Rafaela trenutno radi na projektu Buildings as Material Banks (BAMB) koji uključuje 16 europskih partnera u trajanju od 36 mjeseci te ga financira Europska unija. Usmjeren je na građevinsku industriju, a cilj mu je povećati materijalnu vrijednost i proširiti znanje o proizvodima navedenima u zgradama i dizajnerskim metodama integracijom dvaju komplementarnih okvira koji povećavaju vrijednost: Putovnice materijala i Reverzibilnog građevinskog dizajna. Njezina je strast proučavanje građevinskih materijala te njihova učinka na ljudsko zdravlje i okoliš uz promicanje obrazovanja proizvođača, stručnjaka na polju građevinske industrije te šire javnosti o temi građevinskih materijala i ljudskog zdravlja.

Shelley Sacks na međunarodnoj se razini bavi društvenom skulpturom i konektivnim praksama te istražuje odnos između imaginacije, transformacije i ekološkog građanstva, kao i promišljanje odgovornosti kao sposobnosti reakcije. Svoje dugoročne kolaborativne projekte poput Exchange Values, University of the Trees i Earth Forum opisuje kao ‘instrumente svijesti’ koji u prvi plan postavljaju vezu između pojedinca i zajednice, slobode i odgovornosti, te unutarnjeg rada i vanjskog djelovanja. Svoje dugoročne kolaborativne projekte poput Exchange Values, University of the Trees i Earth Forum opisuje kao ‘instrumente svijesti’ koji u prvi plan postavljaju vezu između pojedinca i zajednice, slobode i odgovornosti, te unutarnjeg rada i vanjskog djelovanja. Njezina praksa uključuje više od pedeset akcija, radova na terenu, instalacija i participativnih projekata društvene skulpture; nekoliko knjiga i eseja; aktivnost u kulturnim i političkim grassroots organizacijama; olakšavanje procesa društvene skulpture u Južnoj Africi u 70-im i 80-im; te suradnju s Josephom Beuysom koja je više od desetljeća trajala na Free International University. Shelley piše, drži predavanja diljem svijeta, provodi i razvija projekte, te je dio kolektiva društvene skulpture koji istražuje načine širenja praksi društvene skulpture i načina na koji postajemo ‘činitelji alternativnih budućnosti’. Njezine recentne publikacije istražuju ‘estetske strategije u vremenima promjene’ i ‘puteve prema ekološkom građanstvu’. Trenutno radi na novoj knjizi o suvremenoj društvenoj skulpturi te je aktivna na University of the Trees kao ‘laboratoriju novoga znanja i eko-društvene budućnosti’ razvijajući globalni program treninga za prikupljanje kapaciteta u konektivnoj praksi. Vodi diplomski i doktorski studij Društvene skulpture na sveučilištu Oxford Brookes; profesorica je Društvene skulpture i interdisciplinarnih znanosti te direktorica Istraživačke jedinice za društvenu skulpturu.



BIOGRAPHIES

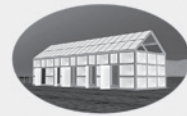
Rafaela Zanatta is an architect from Brazil. In her country, she worked at architecture firms and later did an internship at the Architecture School of the University of Trento, Italy. In 2010 she moved to the United States of America, living in Scottsdale, Arizona, for almost four years, working with residential architecture and concluding a Master of Design Studies Degree in Sustainable Design at the Boston Architectural College. Since 2014, Rafaela is part of the team of the Environmental Protection Encouragement Agency (EPEA). At EPEA, the company founded by Prof. Dr. Michael Braungart in Hamburg, Germany, she works with the Cradle to Cradle® design concept applied to the built environment, supporting clients to promote innovation and health in their developments, by driving their design toward a beneficial footprint that goes beyond sustainability and impact minimization. Currently, Rafaela works on the EU funded project Buildings as Material Banks (BAMB), involving 16 European partners and with a duration of 36 months. It is focused on the construction industry and intends to increase material value and enhance the knowledge about the products specified in buildings and the design methods, by integrating two complementary value-adding frameworks: Materials Passports and Reversible Building Design. Her passion is the study of building materials and their impact on human health and the environment, aligned with the promotion of education of manufacturers, professionals of the building industry, and the general public about the topic of building materials and human health.

Shelley Sacks works internationally in connective practice and social sculpture, exploring the relationship between imagination and transformation, the individual and community, and rethinking responsibility as an ability-to-respond. She regards her long-term collaborative projects such as Exchange Values, University of the Trees and Earth Forum as 'instruments of consciousness' that foreground the link between inner work and outer action. Her practice includes more than fifty actions, site works, installations and participatory social sculpture projects; several essays and books, involvement in grassroots cultural and political organisations; facilitating social sculpture processes in South Africa in the 70s and 80s; and collaborating with Joseph Beuys for more than a decade in the Free International University. Shelley writes, lectures internationally, performs and develops projects, and is part of a social sculpture collective exploring ways to scale up the social sculpture practices and how we become 'agents of alternative futures'. Her recent publications explore 'aesthetic strategies in times of change' and 'pathways to ecological citizenship'. She is currently working on a new book on contemporary social sculpture, and is active in the University of the Trees as a 'lab for new knowledge and an eco-social future' developing a global facilitators' training programme for capacity building in connective practice. She leads a Masters and Doctoral programme in Social Sculpture at Oxford Brookes University where she is Professor of Social Sculpture and Director of the Social Sculpture Research Unit.

SPVH Workshop III

RENEWABLE ENERGY /
RENEWABLE CULTURE

"Where can we go from here?"



IMPRESUM

SPVH radionica III

OBNOVLJIVA ENERGIJA /
OBNOVLJIVA KULTURA

“Koji je sljedeći korak?”

SPVH radionica III
OBNOVLJIVA ENERGIJA / OBNOVLJIVA KULTURA
“Koji je sljedeći korak?”

kojom nastavljamo petogodišnji projekt udruživanja umjetnosti i znanosti u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu

PUČKA KUĆA NA SOLARNI POGON 2013. - 2017.

Autor projekta: David Smithson, Kustosica projekta: Martina Munivrana

Organizacija: MSU, Muzej suvremene umjetnosti Zagreb

OLP, Otvoreni likovni pogon Zagreb

Projekt podržali: Ured za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske

SPVH Workshop III
RENEWABLE ENERGY / RENEWABLE CULTURE
“Where can we go from here?”

which continues a five year project converging art and science at the Museum of Contemporary Art Zagreb:

SOLAR POWERED VERNACULAR HOUSE 2013-2017

Project author: David Smithson, Curated by: Martina Munivrana

Organized by: MSU, Museum of Contemporary Art Zagreb

OLP, Otvoreni likovni pogon Zagreb

Supported by: Zagreb City Office for Education, Culture and Sports
Republic of Croatia Ministry of Culture

Dodatne informacije / For additional information: www.msu.hr msu@msu.hr
Muzej suvremene umjetnosti, Avenija Dubrovnik 17, HR-10000 Zagreb



Republika
Hrvatska
Ministarstvo
Kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

